

BOSSCHA, Joannes (Harderwijk 19 maart 1797 – Amsterdam 9 december 1874).

Promoveerde in november 1817 tot doctor in de klassieke letteren te Utrecht, maar was al in 1816 werkzaam aan de Latijnse school te Amsterdam. In 1828 volgde een benoeming tot hoogleraar in de geschiedenis en letterkunde aan de Koninklijke Militaire Academie te Breda. Het leidde tot Bosscha's bekende werk *Neerlands Heldendaden te land, van de vroegste tijden tot in onze dagen* (diverse edities) en zijn *Leven van Willem den Tweede, koning der Nederlanden*. In 1838 werd hij benoemd tot hoogleraar in de Griekse en Latijnse letteren, geschiedenis en oudheden aan het Athenaeum te Amsterdam. Zijn politieke loopbaan begon in 1853 als lid van de Tweede Kamer tot 1858. Van 1858 tot 1861 was Bosscha minister van hervormde eeredienst.

Zijn betekenis voor de V.B. is gelegen in de aansporingen aan de Vlamingen en Nederlanders om niet alleen oog te hebben voor de Duitse cultuur, macht en invloed, maar meer vertrouwen te hebben in de eigen taal en cultuur. De tendens om aansluiting bij Duitsland te zoeken, ook in politiek opzicht, was in de jaren 1840 in beide landen aanwezig. Hij aanvaardde, met enig voorbehoud, de scheiding van 1830 (Belgische Revolutie) niet als definitief en wees op de 'volkseenheid' tussen Nederlanders en Vlamingen. Deze eenheid stond los van de 'staats-eenheid'. Met Jozef A. Alberdingk Thijm en Wil-

lem J. Jonckbloet behoorde Bosscha in 1851 tot de voorstanders van de opheffing van tolrechten tussen Nederland en België, omdat de Noord- en Zuid-Nederlanders als "natuurvolkeren" een zeer nauwe verwantschap hadden en zich daar ook bewust van waren.

WERKEN: *De Duitschers en de Nederlanden vóór den Munsterschen Vrede*, 1847.

LITERATUUR: H. Brugmans, 'J. Bosscha', in *Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek*, IV, 1918, kol. 254-255; – C. ter Haar, *Nederland en Vlaanderen*, 1933; – H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, II, 1971².

PIETER VAN HEES